

крайно несигурнитѣ утрешни завоевания. На 3 юний 1863 г. Золотовичъ пише частно на Селимински — навѣрно по внушение на цариградската община, която иска да смекчи една опасна съпротива — за да ѝ му обясни, защо цариградскитѣ представители били наклонни да се вслушатъ въ желанието на правителството, като не настояватъ за черковно отдѣляне отъ гърцитѣ. Той забелязва, именно: „А съ постоянство за работы явно невозможны що можахме направи? На кого да ся облегнемъ? Народъ ни ощи спи дълбокъ сънъ, не сякайте, че всичките епархїи приличатъ на сливнинци, захарци, габровци, шумнянци и кюстендилци, повечето съ глупава хитростъ си мълчатъ и чакатъ да видатъ конецатъ, безъ да ся развалатъ съ архїереите си и прочїе началници, тѣ са спогаждатъ да плащатъ по-малко, и така родолюбїето имъ ся ограничава въ малка економїя“. Между това, унията работѣла, сѣщо и гърцитѣ съ своето коварство. „Съ каква надежда да постоянствуватъ тукашнитѣ, за да добиятъ изведнашъ пълна духовна независимостъ?“ И накрай: „На тукашните мнението е, чи е доста голѣмо нѣщо добито“.

На 2 декемврий 1862 г. Селимински пише отново на народнитѣ представители въ Цариградъ, и пакъ отъ името на Браилската община. Той е крайно недоволенъ и ядосанъ за поведението имъ по въпроса, като ги вижда склонни къмъ отстъпки и влѣзли въ преговори съ патриаршията за образуване на смѣсенъ съветъ. Но нима може да се очаква нѣкакъвъ положителенъ резултатъ отъ това? Хвърляйки погледъ върху развоя на черковния ни въпросъ отъ 1856 г. насамъ, откакъ е излѣзълъ Хатихумаюнътъ, и очертавайки главнитѣ му етапи, той разкрива хитритѣ домогвания на Фенеръ да заблуди или приспи българитѣ, между друго като подкупи „разбойнишката фенерска шайка“ българския Цариградски вестникъ и като покани „малоумнитѣ“ ни цариградски пълномощници на своитѣ заседания. Селимински, който познава „фалшивия фенерски характеръ“, не вѣрва въ добрата воля на патриаршията и вижда въ дѣлата ѝ само тактиката на вълка къмъ овцата. Той отново надава тревога за предпазване — и заплашва тоя пжтъ самитѣ цариградски първенци, поддали се на опасната грѣцка измама. Не, положението наистина става критическо, щомъ и тѣзи, които трѣбва да проявятъ